

DEEL 6 REISVERSLAG 2014.

BEZORGDE REISVERSLAG LEZERS.

Ons vorige verslag eindigde 2 mnd geleden met de woorden: " Ik hoop dat we vertrokken zijn bij het volgende verslag."

En dat zou ook zijn gebeurd, ware het niet dat de nieuwe zeilhuizen die we hadden meegenomen uit Nederland, niet pasten en teruggestuurd moesten worden.

29 juni werd het pakket nog getraceerd in A'dam en vervolgens kregen we het na enkele weken weer op ons eigen bordje gepresenteerd.

Wat was het probleem? Het pak was onbestelbaar verklaard omdat er geen huisnr. op stond, terwijl de postcode en verdere adres correct was. Hollandse ambtenarij...

We waren net bij een Nederlandse Trimaran op bezoek en zij boden aan het pak mee te nemen omdat ze toch veel sneller waren dan de post.

2 weken geleden kregen we bericht van Gaastra Sails dat men het pakje ontvangen had en er aan zou beginnen.

De passende accu's waren inmiddels met veel getier van Houdini- Patrice op zijn plek gezet en was de overbodige Amerikaanse accu aan een Deen verkocht.

Ondertussen krijgen we mails binnen of we misschien in de problemen geraakt zijn met de tropische storm Bertha.

Men had vorige maand geen verslag gekregen, maar als je zo lang stilligt, heb je soms alles al verteld.

OPERATIE PERIKELEN.

Voor we zouden vertrekken zou ik nog even een bezoekje brengen aan de gynaecologe, die via een echo een cyste ontdekte op een eierstok.

"Laat maar weghalen met jouw zigeunerleven, dan hoef je niet ergens in een Moslimland naar de dokter als hij groter wordt."

Ik ben nu 2 mnd verder en behalve dat ik alle "noodzakelijke" onderzoeken heb gehad, nog altijd geen operatie.

Wel een directeur / geneesheer / chirurg die me niet meer wil zien en toen we vanochtend een keer samen om een onderhoud vroegen om de zaak weer recht te breien, kreeg ik via de receptie een brief voor het ziekenhuis in Angra voor een gesprek met een anesthesist.

De dames achter de balie genieten, want steeds als ik binnenkom gebeurt er iets spannends.

Tja, moet hij zijn afspraken en beloftes maar nakomen, anders krijgt hij te maken met mijn scherpe tong en dat is een regelrechte belediging voor iemand die denkt met zijn gouden stoeltje nog een tree hoger te zitten dan God himself.

En dat is dus de reden dat we steeds worden opgehouden de trossen los te gooien.

VERWEND DOOR DE BUREN.

Naast ons ligt een motorboot met enorme hengels aan de buitenkant, de Espadim Azul. De eigenaar en zijn vrouw wonen in Angra en elke vrijdag, klokslag 7 uur 's avonds komt het echtpaar bepakt en bezakt aan.

Een kwartiertje later klopt buurvrouw op het dek en overhandigt een bord vol eigen gebakken heerlijkheden.

Steeds ligt er iets anders op het bord en we eten er 3 dagen van, terwijl bij hen de rest in 1 avond is verorberd. Maar ja, João heeft ook een enorme bierbuik. Bovendien zijn het hele weekeind alle kinderen en kleinkinderen aanwezig om te zwemmen, eten, kletsen en schaterend te lachen tot diep in de nacht. Ze wonen allemaal in Angra en gebruiken de motorboot als familievakantiehuisje.

ZOMER FESTIVAL 2014.

Het Zomer festival van dit jaar is ook weer voorbij.

Gedurende die periode staan grote tenten op het Marina terrein waar allerlei regionale gerechten worden geserveerd en waar de toeristen en vakantievierende Azorianen tot diep in de nacht zitten te eten en te kletsen. Hierdoor kan de travellift niet meer werken doordat de liftplek geblokkeerd wordt, hopelijk hoeft niemand plotseling uit het water getild te worden.

Op de haven wil men graag dat de schepen gepavoiseerd worden om het feestelijke karakter te benadrukken, wat soms wel problemen geeft bij harde wind.

Wij hadden onze vlaggen sinds 2006 niet gebruikt en nu bleek dat de stiksels bij de lusjes niet zo goed waren afgewerkt.

Tot 2 keer toe brak een lusje uit de broeking en de hele sliert vlaggen waaide vanuit het topje van de mast tot ver daar buiten.

En dus moest Mia 2 keer de boel ontwarren bovenin de mast en vervolgens de lusjes goed aannaaien.

Zaterdag waren wij in Angra do Heroismo om een buitenband voor de vouwfiets te kopen. Toen we een hapje gingen eten bij de marina zag Wijtze de Lion King aan een steiger liggen die we voor het laatst in Ponce in Porto Rico hadden gezien.

Ik liep er naartoe en maakte een praatje met Harry, die beloofde naar het terras te komen.

Ans was met familie naar de markt maar al spoedig zagen we haar aankomen en we hadden een reuze gezellige middag.

Thuis gekomen zagen we al van verre een lange sliert pavoiseer vlaggen in onze masttop hangen.

Wat blijkt, een weggewaaide kite was van het strand opgestegen, vernielde eerst bij een Schot zijn windgenerator, nam bijna onze windex mee, maar zakte naar onderen en Christian de Deen kon met zijn werphengel en loodje de kite weghalen voor hij nog meer schade aan kon brengen. Dus kon Mia voor de derde keer naar boven wat veel ludiek commentaar opleverde.

RED ROOSTER

Opeens ligt een groot Nederlands zeiljacht aan de buitensteiger.

Het is een 21 m. jacht, bij Kooy Makkum gebouwd voor de Fries Sjoerd Nauta.

Al gauw zit Sjoerd met een koud biertje Fries te kletsen met Wijtze.
Hij is met een 6 koppige bemanning op weg naar Nederland na een bliksembezoek aan Horta en nodigt ons uit die avond een glas wijn te komen drinken.
We kijken onze ogen uit op deze beauty waar alle systemen op perslucht werken, maar ontdekken ook weinig persoonlijks aan het schip.
Hij zeilt vaak wedstrijden met wisselende bemanningen en dan zijn overbodige persoonlijke frutsels, die alleen maar in de weg staan en gewicht meebrengen, niet gewenst.

MAMIRA FENNA.

Weer komt een Nederlands schip de haven binnen.
Patrice, die op het achterschip van de Libertine in een hangmat zijn siesta houdt, wordt er wakker van.
Hij wrijft zijn ogen uit en denkt: "Droom ik nou, ben ik in het paradijs beland?"
Op de Mamira Fenna lopen bedrijvig 2 bloterikken rond.
Wij krijgen gelijk vragen of dat de gewoonte is in Holland.
Maar ook wij vinden het geen stijl ongekleed een haven en bovendien een Portugese haven, binnen te komen.
We nodigen hen 2 dagen later uit voor een glas want wij zijn wel benieuwd naar Adam en Eva.
Het blijkt een gepensioneerde chemicus te zijn, die met een scheikunde studente van Nederland is komen varen.
De volgende dag gaat Eva weer naar huis om af te studeren.

In de hoop dat iedereen weer gerustgesteld is, tot de volgende keer.
Mia en Wijtze